

Posledné AHOJ Šperhákovi

**v mene trampov, vodákov kamarátov a Tramp klubu Bratislava
Ing. Ladislav "Šperhák" Petřík (6. 11. 1929 - 17. 7. 2023)
Krematórium v Bratislave 2.8.23**

Počas svojho života spoznal mnohé miesta. Roky žil a pôsobil v Prahe, celé Spojené štáty prešiel ako závozník na kamióne. Trampom sa stal ako mladý chlapec. Filozofia trampingu ho sprevádzala celý život a zostal mu verný až do konca.

Bol členom osady Veselí samotári založenej v r. 1944. Ako spomínal, čundrovať chodili najradšej do Malých Karpát v okolí Bratislavy, do legendárnej trampskej oblasti pod Svätým vrchom - na Granadu. Vtedy na ňu viedli iba tajné chodníčky cez husté mladiny. Šperhák si tam vybudoval aj zemljanku. Na každom ohybe granadského potôčika bol nejaký trampský flek. Počas sobotných večerov tam horelo mnoho trampských ohňov, do noci zneli gitary, mandolíny a spev.

Šperhákovo srdce si ale získalo aj vodáctvo. Najmä Veľká rieka - ako prvé generácie trampov a vodákov nazvali Dunaj. Začiatkom 60. rokov minulého storočia s kamarátmi zo známych bratislavských osád postavili lodenicu pod patronátom závodu Figaro, ako to bolo vtedy zvykom. Bolo to kúsok od ľavého brehu Dunaja pri Micherovej zátok. Všetko si zadovážili a postavili sami. Lodenica – dnes Kormorán, je stále aktívna, samozrejme aj vďaka mladším nasledovníkom. Neďaleko lodenice, ktorej zostal členom až do konca, si postavil chatku a navštevoval ju do posledných dní spolu s blízkou rodinou. Z lodenice roky vyrážal na plavby po Dunaji, poznal jeho zákutia, krásy ale aj nástrahy, vedel, že sa k nemu treba správať pokorne.

Pravidelne sa zúčastňoval stretnutí Tramp klubu Bratislava, pri ktorého zrode – ešte v čase Old boys v 70. rokoch, stál. Stretnutie s kamarátmi vynechal zriedka a musel mať na to vážny dôvod. Keď prišiel, prihovril sa mu či pozdravil ho každý, bol veľmi obľúbený.

Taktiež ho bolo možné stretnúť takmer každú stredu na slezinách v Drevene dedine v Bratislave, kde mal čestné miesto a nad ním svoj vlastný vešiak. Iba zdravotné problémy od jari mu na toto miesto už zabránili chodiť medzi dlhoročných kamarátov. Stretávali sme ho aj na prechádzkach v okolí AS Nivy, kde neďaleko býval. Živo sa zaujímal o veľkú výstavbu a pozoroval zmeny na miestach, známych mu od mladosti. Do konca chcel byť samostatný, nezaťažovať rodinu, takže nebolo výnimkou stretnúť ho aj pred ambulanciou u lekára, kde na rozdiel od oveľa mladších trpezlivo čakal na vyšetrenie. Statočne sa pasoval s kovid situáciou, optimizmus a viera v to lepšie ho neopúšťala.

Donedávna nevynechal ani účasť na slovensko-českých potlachoch, kde býval najstarším, ale aktívnym účastníkom. Pricestoval, postavil stan, strávil čas s kamarátmi pri ohni a hudbe, prenočoval. Na potlachu v Čičave na východnom

Slovensku, vo veku takmer 85 rokov, bol jedným z mála, ktorí pricestovali tradičným, dnes už stále menej využívaným tramským dopravným prostriedkom – vlakom.

Vždy sa zaujímal a podporoval aj kultúrnu stránku trampingu. Vlastní všetky čísla Tramského spravodaja - mesačníka TCB od roku vzniku, rovnako ako aj tramského občasnika Severka. Šperhák svojimi spomienkami a materiálmi prispel k doplneniu poznatkov o histórii trampingu u nás od povojnových čias. Venoval množstvo vecí, výrobkov, písomností, časopisov, fotografií súvisiacich s jeho tramským a Vrtákovým – bratovým, dobrodružným životom pre tramské múzeum. V roku 2000 dostal ocenenie trampov emigrantov z Kanady - *Hawkinsovú placku*. Jeho život, kamarátska povaha, úprimnosť a skromnosť bola a zostáva vzorom pre všetkých trampov a nielen pre nich. Použijem slová šerifa Tramských osád ivanských, vyslovené pri rozlúčke na júlovom stretnutí na Slamke: „*Šperhák pred vyše polstoročím nás mladých, začínajúcich trampov učil základom táborenia, vodáctva, ale aj slušnosti a najmä úcte. Tá sa zachovávala, aj keď sme si napriek generačnému rozdielu všetci tykali.*“

Taký naozaj bol. Keď bolo treba, podal pomocnú ruku, poradil mladým, nesprával sa povýšene, odmietavo.

Svojich krásnych 93 rokov oslávil v novembri minulého roku aj v kruhu kamarátov na našej slezine Tramp clubu. Ako keby poradie čísl jeho veku niekto vymenil, tak oduševnene, s mladistvým zápalom a precítene zaspieval svoju obľúbenú pieseň *Jižní eskadróna*, ktorú ovládal aj v originálnej angličtine.

Poslednýkrát sme sa so Šperháčikom, ako sme ho niektorí volali, stretli na júnovom stretnutí na Slamenej Búde. Prišiel v dobrej nálade v sprievode dcéry Katky a zaťa Milana.

Ako keby sme to my, aj on tušili. Ešte viac ako inokedy sa k nemu každý mal. On sám sa poprechádzal pomedzi stoly, pristavil sa, pohovoril. Postál pri partii muzikantov a zaspieval si s nimi. Posedel, pripil si a zabavil sa s pravidelnými dlhoročnými spolu sediacimi pri stole neoficiálne určenom pre tých najstarších. *Zas bude pri ňom jeden chýbať.*

Odchádzali sme vtedy spolu domov a v aute sme sa dohovárali, kedy sa opäť stretneme. Keď niekoho desaťročia pravidelne stretávate, nepríde Vám na myseľ, že to môže byť naposledy. Niekto povie – veď sa dožil krásneho veku. Ale pre **nás** odišiel **priskoro**.

V posledných mesiacoch, keď sme sa spolu rozprávali, prišla reč aj na tému smrti. Povedal si mi s úplným kludom, že si s ňou vyrovnaný. Akurát si si prial nezostať na obtiaž a aby koniec prišiel čo najrýchlejšie. V kronike chatky na Devínskej Kobyle, ktorá bola miestom pravidelných stretnutí mladých trampov v 1. polovici minulého storočia si nakreslil obrázok a napísal v auguste 1948 - vtedy ani nie 19 ročný:

CHCI ŽÍŤ TAK, ABYCH SE NEBÁL SMRTI.

Šperhák, Ty si žil tak, že si sa jej nemusel báť.

*Bol, si a zostávaš v našich myšliach predstaviteľom toho najlepšieho z generácie chlapcov, ktorá začínala trampovať ešte počas vojnových rokov a o niečo neskôr začala spoznávať krásy Dunaja. Táto rieka Ťa symbolicky navždy odniesla z tohto sveta na svojich vlnách na ten **druhý, neznámy breh**. Ten, z ktorého sa už nedá nalodiť a dopádlovať späť.*

*Na tomto – **našom** brehu si prežil plnohodnotný, statočný a krásny život v kruhu rodiny a priateľov. Ale teraz si už na tom druhom brehu, spolu s kamarátmi Megom, Juckym, Bikinim, s bratmi Vrtákom, Hasákom a ďalšími, ktorí sa Ťa **konečne dočkali...***

S nimi sa budeš plaviť po vlnách Veľkej rieky a **s nami** zostaneš navždy v našich srdciach.

*S úctou a vďakou, že som Ťa poznala v mene svojom, v mene kamarátov Tvojej generácie, ktorí sa zo zdravotných dôvodov nemohli prísť s Tebou dnes rozlúčiť a za všetkých, ktorí sme si Ťa vážili ale najmä – **mali radi** zdravím Ťa Šperhák **POSLEDNÝM AHOJ!!***

Andrea "Andy Bábovka" Benčová, T.O. Pohoda Karlova Ves - Bratislava, 2.8.2023